

[Bent Sørensen.]

skolesygeplejersken har den fornødne uddannelse. Jeg vil dog godt medgive ministeren, at det naturligvis er en forudsætning, hvis denne ordning skal blive permanent, at skolesygeplejersken gennemgår det kursus på et senere tidspunkt; blot mener jeg ikke hun bør afskæres fra at udføre funktionen, inden hun har uddannelsen.

I § 2 i lovforslaget om hjemmesygeplejerskeordninger og i § 3 i lovforslaget om sundhedsplejerskeordninger står der, at amtsrådet kan godkende overenskomster mellem flere kommuner om hel eller delvis dækning i fællesskab af henholdsvis hjemmesygeplejerskeordningen og sundhedsplejerskeordningen. Jeg vil gerne her spørge ministeren, om ikke det vil være rigtigt, at vi i udvalget drøfter, om disse to paragraffer ikke helt kan udgå. Jeg mener, vi her — netop ihukommende debatten omkring amtsrådenes stilling — er inde på en dobbelthet, idet det jo naturligt kommer i forbindelse med den sociale styrelseslov, hvor der er en paragraf, der siger, at socialministeren kan give retningslinjer for, hvordan det sociale arbejde i kommunerne skal udformes. Jeg mener også, at dette, at amtsrådene kan godkende overenskomsterne, kan give anledning til mange diskussioner.

Jeg vil gerne til slut sige, at med de to lovforslag er der virkelig åbnet mulighed for, at vi kan få en fornuftig og en rationel koordinering af de mange organer i kommunerne, der nu tager sig af befolkningens sundhedsmæssige og sygdomsmæssige tilstand, og jeg kan derfor anbefale lovforslagene til en hurtig færdigbehandling her i tinget.

Karen Thurøe Hansen: De to lovforslag om sundhedsplejersker og hjemmesygeplejersker, som indenrigsministeren her har fremsat, er jo endnu et led i socialreformen, som har taget sigte på at samle al bistand for befolkningen under én hat, således at også disse to institutioner for fremtiden sty-

res fra den kommunale social- og sundhedsforvaltning.

Indenrigsministeren har i lovforslaget foreslået at gøre sundhedsplejerskeordningen obligatorisk fra den 1. april 1974. Om datoen den 1. april 1974 kan overholdes, vil jeg stille mig noget tvivlende over for, da jeg ikke mener, man på den relativt korte tid kan nå at uddanne de manglende sundhedsplejersker, for at ordningen kan virke som foreslået.

Lovforslagets intentioner om at skabe et kontinuerligt tilsyn med børn, især hvor miljø- og sundhedsforhold gør det påkrævet, er ganske udmærkede, idet det som bekendt er bedre at forebygge end at helbrede. Men jeg er glad for, at lovforslaget er en rammelov, der gøres så fleksibel, at hvor forholdene ikke gør det påkrævet med tilsyn, kan ordningen fungere på frivillig basis. Heldigvis fungerer de fleste hjem ganske normalt og har som regel ikke brug for råd og vejledning. Endvidere har vi også stadig væk de lægelige børneundersøgelser som en trykforanstaltning.

Med den voksende offentlige administration og ditto udgifter in mente må vi absolut søge at undgå overlapninger, hvilket efter min mening vil ske i visse af disse tilfælde. Vel har sundhedsplejerskeordningen været medvirkende til en nedsættelse af spædbørnsdødeligheden i de år, den har eksisteret, men også vore forbedrede boligforhold med tidssvarende sanitære installationer og deraf følgende større renlighed blandt befolkningen har været medvirkende til en bedre sundhedstilstand, og den foreslåede udvidelse af sundhedsplejerskevirksomheden på nuværende tidspunkt vil min gruppe undersøge nærmere.

I en tid, hvor der fra alle sider stilles krav om at vise sparsommelighed over for nye udgifter og nye offentlige ansættelser, må jeg på min gruppes vegne udtale, at vi i udvalget vil se meget nøje på den af indenrigsministeren foreslåede revision af loven, ikke mindst på baggrund af de store krav,